

MarysCreek, hårdrocksexport från Linköping. Bobby Ho, Mats Nilsson, Stefan Halldin och Robert Möller jobbar hårt för att komma långt.

BILD: PETER JIGERSTRÖM

Ett skivkontrakt var den givna målsättningen när **MarysCreek** bildades. Tre år senare är debutskivan ute och lovorden haglar i hårdrockspressen. I kväll är de förband till Göteborgsbandet Evergrey i Konserthuset i Linköping.

Hårt jobb gav skivkontrakt

MarysCreek är här för att fylla ett tomrum. Vi Linköpingsbor verkar ha komplex över bristen på artister att se upp till i vår hemstad och drar istället till med Stockholmarna som Lars Winnerbäck och Louise Hoffsten så fort vi ska vara stolta över något. Men det finns anledning att byta ut exil-Linköpingsborna mot några som faktiskt lever och verkar här. Att sångaren Mats Nilsson bor i Mjölby och basisten Robert Möller ursprungligen kommer från Ånge i Norrland får vi ha överseende med.

Den 23 mars släppte det tyska skivbolaget MTM Music MarysCreeks debutskiva "Some Kind Of Hate". Det kan tyckas vara en småsak i denna tidsålder när

vem som helst kan göra en skiva och antalet små skivbolag är större än någonsin. Men nu snackar vi om ett stort skivbolag med distribution över i stort sett hela världen. Det tillhör inte vanligheterna i dagens musikklimat.

Jobbat som svin

– Vi har jobbat noggrant som svin med många detaljer rörande det här, berättar gitarristen Bobby Ho med eftertryck och viftande armar.

– Det ställs stora krav på ett nytt band, man måste hugga sig fram. Man förväntas sköta allt från att presentera ett omslag, styra med förlagsbiten, skriva låtar samt hålla in inspelning och produktion. Annars blir

man trampad på, fortsätter han.

– Men allt blod, svett och tårar förtränger man ju, erkänner trummisen Stefan Halldin. Det är slitigt men samtidigt är det jättekul.

– Vi skulle inte ha orkat dra den här saken om vi inte trodde på den. Varje gång någon gillar det man gör, en bra recension till exempel, då har man betalt för allt arbete. Det är värt varenda timme man lägger ner, säger Robert Möller.

Inga snabba pengar

Varken bandet eller skivbolaget är ute efter att göra snabba pengar eller bli berömda över en natt.

– Vi ser det här som början på någonting och planerar långt framåt. Det här är

en av kanske fyra skivor på sikt och vi försöker utstråla en positiv energi och inte roffa åt oss. Det är något som många gör fel i den här branschen. De vill bara tjäna pengar och bli någonting.

Att MarysCreek inte skulle stanna på hobbynivån var planerat redan från början.

– När Mats började prata med mig om att starta bandet sa vi att nu kör vi stenhårt hela vägen så långt det bara går, minns Stefan Halldin.

Men hur bedömer man att det man gör är så bra att det faktiskt kan funka?

– Jag satt och skrev låtar hemma och fick responsen att "sätt ihop ett band för det här kan bli något". Vår tanke var att vi skulle få den här jätteskillnaden mellan

tungt med mycket gitarr kontra det melodiska med snygga refränger och hookar. Det kommer vi att se ännu mer på nästa platta, säger Mats Nilsson.

– Jag är helt övertygad om att vi kan komma långt med rätt flyt och fortsatt arbete. Det är lite småkänsligt att säga så, särskilt i Linköping, men vi skäms inte över att säga det. Faktum är att det finns ett stort intresse för bra rockmusik som är melodiskt uppbyggd med en modern touch. Där har du vårt recept inför framtiden och det finns hur mycket material som helst. Det är tyskarna medvetna om, jag berättar det för dem varje vecka, säger Bobby Ho med ett skratt.

PELLE GUNNARSSON